

„NOWY ŚWIAT” — SKON-
SOLIDOWANY DNIA 4-GO
PAŹDZIERNIKA 1925 Z „TE-
LEGRAM CODZIENNYM”
JEST NAJPOWAGNIJSZYM
CZYNNIKIEM W ŻYCIU POL-
SKIM NA WSCHODZIE.

Nowy Świat

THE POLISH MORNING WORLD

„NOWY ŚWIAT” — CONSO-
LIDATED OCTOBER 4TH
1925 WITH THE „TELE-
GRAM CODZIENNY” — IS
AN OUTSTANDING POLISH
INFLUENCE IN THE TER-
RITORY IT DOMINATES.

No. 259. ROK XXIX. DAILY AND SUNDAY NEW YORK, CZWARTEK, 16 WRZEŚNIA, (THURSDAY, 16, SEPTEMBER 16), 1926

Registered as Second Class Matter, March 28, 1914, at New York Post Office, New York, N. Y. CENA 3 CENTY.

POD BUDUJE NOWE FABRYKI

POKOJOWE ODRODZENIE EUROPY ZAPEWNIONE

Pakt bezpieczeństwa w Locarno zatwierdzony NIEMCY PRZYŁĄCZYLI SIĘ DO POKOJOWEJ WSPÓL- PRACY NARODÓW

GENEWA, 15 września. — Pakt bezpieczeństwa w Locarno wszedł w życie po zarejestrowaniu go w Lidzie Narodów. Przedstawiciele państw aljanskich Anglii Austrii Chamberlaina, Francji Briarda, Włoch Scialoja, Niemiec Stresemanna, Polski Żaleskiego i Belgii Brouckere, zbrali się wczoraj w biurze sekretarza Ligi Narodów i wyemittowali pomyślnie dokumenty ratyfikacyjne paktu bezpieczeństwa w Locarno, zarejestrowanego w Lidzie Narodów, który zapewni narodom europejskim pokojowe odrodzenie i oszczędzi miliony żyć przyszłych pokolei i uratuje narody przyszłości od niewypowiedzianych cierpień, jeżeli zwycięży pakt bezpieczeństwa dotrzymamy swych uroczystych przysięg. I spory pomiędzy sobą poddają do załatwienia rozjemstw i sądom polubownym.

Anglia, jako jedna z gwarantów traktatu bezpieczeństwa zobowiązała się uroczyście udzielić pomocy Francji lub Niemcom na wypadek gdyby jedno z tych państw zostało zaatakowane przez drugie. Gdyby kiedyś w przyszłości wybuchła wojna pomiędzy Francją i Niemcami Anglia natychmiast wstąpiła na ich pomoc. Anglia zdecydowała się na dantej gwarantacji pokojowej narodzić smutnym doświadczeniem wojny światowej, która wybuchła i spowodowała nieobliczalne straty dźwięki brakowi odpowiedzialności dla jej zażegnania. Przyjęcie Niemcami do Ligi Narodów umożliwiło zatwierdzenie paktu bezpieczeństwa w Locarno, w którym Niemcy zobowiązali się w przyszłości w razie spory europejskiego nie uciekać się do użycia siły oręża i podać swoje pretensje do załatwienia przy pomocy sądu polubownego, co należy uważać za przygotowanie pokoju na długie lata.

TURCY ULEGLI ŻĄDANIOM FRANCJI

Nieporozumienie francusko-tureckie przekazane Międzynarodowemu Trybunałowi

PARYŻ, 15 września. — Spór francusko-turecki, który od szeregu tygodni zagrażał zerwaniem stosunków dyplomatycznych pomiędzy Francją i Turcją został oddany do rozstrzygnięcia międzynarodowemu trybunałowi w Hadze.

Spór turecko-francuski powstał z powodu aresztowania przez władze tureckie kapitana francuskiego okrętu pasażerskiego pod zarzutem zabójstwa. Okręt francuski należący do okrętu tureckiego powołał się na tego ostatniego. Rząd francuski zapośrednił przeciw aresztowaniu kapitana okrętu francuskiego żądając natychmiastowego jego uwolnienia na co rząd turecki zgodził się dopiero pod groźbą zerwania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Francją i Turcją.

Stacja kolejowa w Kłajpedzie okradziona na pół miliona litów

KŁAJPEDA, 15 września. — Główny kasyer stacji kolejowej Rindas zbiegł zagranicę, zabrawszy z kasy 500,000 dolarów.

Stacja kolejowa w Kłajpedzie jest po części instytucją urzędową. Wpływy do kasy kolejowej przekraczają 100,000 litów dziennie. Przekazywanie pieniężnym władzom odbywa się raz na tydzień. Jak pokazuje się, Rufas chce się ogromnym zafiakowaniem. Z Kowna wysłano komisję śledczą, która wyroliła energicznie dochodzenie.

Stracił życie w obronie słomianego kapelusza

NEW YORK, 15 września. — Nierozpoznanym mężczyzną spadł z platformy pod nadjeżdżający pociąg kolei górnej na 8 ulicy, w chwili, gdy usiłował pochwycić słomiany kapelusz, zrzucony z jego głowy przez silny podmuch wiatru. Nieszczęśliwy człowiek został zmiażdżony w miąższ przez pływający wagon po ciągu, którego motorowy nie zdolał stać czas zatrzymaniu.

Skazani na śmierć Sacco-Vanzetti uzyskali nowy proces

Skazany na śmierć zbrodniarz złożył zeznanie na korzyść oskarżonych

DEDHAM, Mass., 14 września. — Skazani na śmierć Sacco-Vanzetti uzyskali wznowienie procesu na skutek zeznania złożonego przez bandytę Madeirosa herolda bandy rabusiów, skazanego na śmierć za dokonanie licznych rabunków i morderstw. Bandyta Madeiros zeznał, iż zbrodni morderstwa i rabunku o którą zostali oskarżeni Sacco i Vanzetti, dokonał on wraz ze swymi towarzyszami, których nazwisk zbrodniarz jednak nie chce ujawnić.

Władze sądowe wobec zeznania zbrodniarza Madeirosa i ujawnienia pewnych współpolicznych świadków, których zeznanie przed 6 laty przyczyniło się do uznania oskarżonych winnymi zbrodni morderstwa w wyższym stopniu, postanowiły przeprowadzić rewizję procesu i poddać jak najsumienniejszemu zbadaniu nowe dowody niewinności oskarżonych na śmierć Sacco i Vanzetti.

WARSZAWA, 15 września. — Poseł Korfanty wniósł prośbę do władz Banku Śląskiego o zwolnienie go z pensji tego banku. Zwolnienie podobno nastąpi w najbliższych dniach.

Pracownicy pocztowi otrzymali rozkaz strzelania do bandytów

22,500 klerków pocztowych na pociągach zostało zapo- trzonej w broń — Rząd postanowił położyć kres napadom na przesyłki pocztowe

EPIDEMIA TY- FUSU W NIEMCZECH

Szkoły zamknięte zostały na szpitalu

BERLIN, 15 września. — W prowincji Hanower wybuchła epidemia tyfusu brzusznego, która przybrała takie rozmiary, że w wielu wypadkach miejscowe szpitale nie mogą pomieścić chorych, którzy są lokowani w gmachach szkolnych zamkniętych na szpitalu. Liczba dotkniętych tyfusem w samej prowincji Hanower doszła w ostatnich dniach do 1,800 osób. Rząd przedsięwziął nadzwyczajne środki ostrożności dla powstrzymania rozszerzania zarazy.

WASHINGTON, 15 września.

Departament poczty wydał 22,500 pracownikom pocztowym w pocztowych wagonach na kolejach rozkaz obrony przy użyciu broni palnej mienia pocztowego, które dotychczas zbyt często padło łupem bandytów. Rozkaz wydany przez władze pocztowe jest ostrzeżeniem dla bandytów, że rząd zdecydowany jest do przeprowadzenia jak najenergiczniejszej obrony powierzonego sobie mienia i wolać i położenia kresu napadom rabunkowym na przesyłki pocztowe. Rząd zdecydowany jest ustanowić regularne konwoje wojskowe dla przesyłek pocztowych, gdyby nie pomogło uzbrojenie pracowników pocztowych.

Biskup rzymski w Meksyku aresztowany

Nawoływał rodziców do nieposyłania dzieci do szkół

MEXICO CITY, 15 września. — Biskup rzymsko-katolicki Jesus Maria Echeverria, ze stanu Coahuila, został aresztowany pod zarzutem nawoływania rodziców do nieposyłania dzieci do szkół publicznych. Aresztowanie biskupa wywołało popoch w kołach klerikalnych, które się przeciwkoń, że rząd się nie cnie przeciw niecierp, by złamać opór zbudowanych purpuratów rzymsko-katolickich.

KŁĘSKA REAKCJONISTÓW W KANADZIE

LIBERALI ODNIEŚLI KOM- PLETNE ZWYCIEŚSTWO

TORONTO, 15 września. — Reakcyjni kanadyjscy ponieśli kompletną klęskę w ostatnich wyborach strachuwa 33 posłów. W poprzednim kongresie reakcyjnie mieli 116 posłów w obecnych wyborach zdolał uzyskać tylko 83 posłów. Partja liberalna Mackenzie Kinga, która w poprzednim kongresie posiadała tylko 80 posłów w ostatnich wyborach wybrała 106 posłów i zajęła miejsce najsilniejszej partji w Kanadzie, która dotychczas zajmowała partja reakcyjna. Zwycięstwo w ostatnich wyborach przypadło żywłotom postępowym i wolnościowym, których celem jest nawiązanie bliższych stosunków ze St. Zjed., z którym ludność Kanady ma wszystko wspólne z wyjątkiem władzy zwierzchniczej pozostającej w ręku królów angielskich.

Siedmiu młodzieńców przy- należo do zgwałcenia 14-letniej uczennicy

JAMAICA, L. I., 15 września. — Siedmiu młodzieńców z miasteczka St. Charles, St. Catharines, lat 18, zamieszkałych 107-48 Stuphln Boulevard i Bruno Gernski, lat 18, zamieszkałych 107-10 Baltic ulicy i August Holke, lat 17, zamieszkałych 106-21 Jacob Place, przynależo do zgwałcenia w niedzielę wieczór 14-letniej Carrie Vallent, zamieszkałej 119-83—130 ulicy Jamaica. Romanowi mło dzieńcy został aresztowany i na szpitalu puszczony na wolność po złożeniu \$1000 kaucji każdy z osobna.

Okręt z całą załogą zaginął bez wieści

Cztery okręty, które pospieszły na ratunek, nie znalazły śladu okrętu — W ostatniej chwili zsaluziono łódź ratunkową bez żywej duszy

MIAMI, (Fla.), 15 września. — Płynący z Liverpoolu do portów w Indiach zachodnich, angielski okręt towarowy „Loyal Citizen” zaskoczony przez gwałtowny huragan w połowie drogi pomiędzy wyspą Bermuda, a wybrzeżami Florydy wysłał dwa nagłe wezwania z prośbą o ratunek. Cztery okręty które otrzymały pierwsze wezwanie skierowały się do punktu wskazanego przez okręt burzą miotany. W krótkim czasie po pierwszym wezwaniu nadeszło od zagrożonego okrętu drugie wezwanie z oświadczeniem, iż okręt na biera szybko wody i załoga przygotowuje się do spuszczenia na wodę łodzi ratunkowych. Gdy po kilku godzinach spiesząca na ratunek okręty przybyła na miejsce wypadku nie znalazły ani śladu miotanego burzą okrętu, ani żadnej łodzi ratunkowej.

Zbiory meksykańskiej ba- welry zniszczone

MEXICO CITY, 15 września. — Zbiory bawelry wartości dziesięciu milionów dolarów zostały zniszczone przez powódź, jaka na wieś okryła Laguna. Wiele plantacji bawelry znajduje się pod wodą. Dopóki rząd nie poduje wody, doliny rzek miejscowych będą zawsze wystawione na niebezpieczeństwo powodzi.

Wskutek bardzo licznych zamówień stare fabryki nadająć nie mogą

NOWY PĘD ŻYCIA W BIAŁYMSTOKU

WARSZAWA, 15 września. — Do Łodzi napłynęło tyle zamówień zagranicznych, że wszystkie fabryki pracujące na trzy szczyty zadaniu podać nie mogą. Przemysłowcy łódzcy zaczęli budować nowe fabryki. Fala dobrobytu przeniosła się i do Białegostoku, jednego z większych centrów przemysłowych w Polsce. W Białymstoku wszystkie fabryki zalane są zamówieniami z kraju i z zagranicy. Szczególnie liczne zamówienia są na worki i jutę.

WYNIKI W PRAWYBORACH W WIELU STANACH WSCHODNICH I ŚRODKOWYCH

Udział wyborców nieznan — Niezależni kandydaci nie znalezli poparcia

NEW YORK, 15 września. — Wyniki prawyborów w stanie New York są w pewnym wypadku niespodzianką. W górnej części stanu New York kandydaci na urzędy polityczne opowiadający się za złagodzeniem prohibicji, lub ubiegający się na tak zwane liście „mokre” domagającej się całkowitego zniesienia prohibicji, nie odnieśli spodziewanego zwycięstwa. Na czterech kandydatów w powiatach górnej części stanu New York zwyciężyli zwolennicy prohibicji, a tylko w jednym wypadku przeciwnicy prohibicji. W mieście New York sytuacja przedstawia się znacznie lepiej, zwyciężyli przeważnie zwolennicy złagodzenia prohibicji. Kandydaci tak zwani neregularni ubiegający się o nominacje wbrew woli maszyn w obydwóch partiach ponieśli dość wielką klęskę. Wyborcy nie zadawali sobie trudu zastanawiania się nad ich zaletami czy zadaniami i głosowali na regularnych przedstawicieli partji.

Milijoner zwraca zarobione miliony

NEW YORK, 15 września. — Gdy rząd zmusił bankiera Clevelanda Dodge do przyjęcia-żyłskich wojennych zbranych w przemyśle między innymi, niezwykły milioner przeczekał zdobyte miliony na fundusz ratunkowy dla bliższego wschodu, którego wartość wzrosła o 15,000,000 dolarów.

Powstańcy śląscy zapewniają premiera Bartla o swej lojalności

WARSZAWA, 15 września. — Premier Bartel otrzymał następującą depeszę: Zjazd delegatów związku powstańców śląskich, odbywający się w Katowicach w dniu 29-go sierpnia, br. przyjadł około 200 delegatów reprezentujących przeszło 40,000 powstańców śląskich, którzy wyrażyli wienność radości z odrodzenia moralnego i na prawy Rzeczypospolitej. W państwowym tem dziele na Śląsku pragniemy w miarę naszych sił dopomóc nowemu panu wojewo dzie dr. Grażyńskiemu, który jest naszym towarzyszem broni i zasłużonym pracownikiem narodowym na tujejszym terenie. Prezydent Jzjazdu.

70 osób zabitych w krwa- wych zaburzeniach religijnych

MEXICO CITY, 15 września. — Przeszło 70 osób zostało zabitych podczas krwawych zaburzeń religijnych w miejscowości Itahua. Podburzone przez księży tłumy rzuciły się na policki, która dała ognia kładąc na miejscu trupem kilkadziesiąt osób.

10,000 wojsk meksykańskich wysłanych przeciw zbur- zowanemu Indjanom

NOGALES, 15 września. — Rząd meksykański zarządził wysłanie 10,000 wojsk federalnych przeciw zburzowanemu Indjanom szczerpu Jonaki, których podburzyli przeciw rządowi księży rzymsko-katolicki, mający wzięcie u zabobonnych Indjan.

Nowy Świat

Published Daily and Sunday by the
NOWY ŚWIAT PUBLISHING CO., INC.

MEMBER A. B. C.

W. B. WROBLEWSKI, Publisher and President
W. B. MAJEWSKI, Editor
Dziennik wydawany przez spółkę Wład. Nowy Świat, Inc.

Entered as Second Class Matter, March 31, 1914, at New York Post Office, New York, N. Y.	
Prenumerata na powoli wzrostła od 14.00 do 16.00 Półroczna 8.00	Subscription rates outside of New York City Daily One Year 16.00 Six Months 8.00
Prenumerata na powoli wzrostła od 1.00 do 1.50 Półroczna 0.50	Subscription rates outside of New York City Daily One Year 1.50 Six Months 0.75
Prenumerata w Manhattan i Bronx, wydania dziennie Półroczna 1.00 Półroczna 0.50	Subscription rates Manhattan and Bronx Daily One Year 1.00 Six Months 0.50
W Manhattan i Bronx wydania dziennie Półroczna 1.50 Półroczna 0.75	Subscription rates Manhattan and Bronx One Year 1.50 Six Months 0.75

MAIN OFFICE
24 Union Square, New York, N. Y.
Telephone, BR 5-2221

ANGLJA WOBEC PRZEMYSŁU NIEMIECKIEGO

Prasa angielska uderza na alarm wobec groźnego niebezpieczeństwa ze strony rozrastającego się do gigantycznych rozmiarów przemysłu niemieckiego.

Niemcy przygotowują generalny atak na wszystkie rynki handlowe świata. Związek elektrotechników i fabrykantów angielskich przytacza sensacyjne dane o rozwoju różnych gałęzi przemysłu niemieckiego, stwierdzając, że:

„zdolność produkcyjna Niemiec wzrosła tak gwałtownie, iż suma 125 milionów funtów, jaką mają corocznie płacić Niemcy według planu Dawesa, a czepiana będzie całkowicie z rynku narodowego.”

Niebywały wzrost produkcji niemieckiej, przypisują rzeczoznawcy światnym koniunktrom, stworzonym przez strajk węglowy w Anglii. Niemcy zyskały na nim podwójnie. Przewidywaliśmy zyskały rynki węglowe, ale prócz tego, co ważniejsze, doczekali się wręcz znacznego osłabienia przemysłu angielskiego, najgroźniejszego swego konkurenta.

Wskutek braku węgla, fabryki angielskie musiały ograniczyć produkcję. Przemysł niemiecki skorzystał z tej nieoczekiwanej sposobności i ruszył pełną parą naprzód. Zdwojone tempo pracy fabryk niemieckich przyniosło nadspodziewane wyniki. Fabryki zaczęły płacić wysokie dywidendy, akcje różnych przedsiębiorstw skoczyły w górę.

„I oto opinia angielska! Czują niezmiernie na tym punkcie, bije na trwogę. Należy pamiętać, że jednym z głównych powodów, dla których Brytania wypowiedziała w r. 1914 Niemcom wojnę, była obawa przed zalaniam rynku angielskiego gorszą od tańszą produkcją niemiecką.

Lecz należy również pamiętać, że dzisiaj Anglia mniej się lęka konkurencji Niemiec. Niemcy nie mają fletu odpowiedniej i Anglii mają przewagę ze względu na rozwinięcie po świecie towarów niemieckich.

Kalkulacja Anglików jest — Niemcy produkują, my kolportujemy. Ta kombinacja może być dobra, ale tylko do pewnego czasu. Niemcy zabezpieczeni systemem Dawesa, który wypycha ich do największej produkcji, budują i flotę handlową. Za kilka lat, Anglia nie będzie miała wiele roboty, bo Niemcy sami będą mogli swoje towary rozwodzić.

„Ale nietylko Anglii są zaniepokojeni rozrostem produkcji niemieckiej i wciśnięciem się towarów niemieckich na rynki światowe. Ma ten sam kłopot i Ameryka. Przed kilku dniami podniesiona została w prasie kwestia eksportu stali niemieckiej do Stanów Zjednoczonych. Co się okazało.

„O! Niemcy sprzedają stal tutaj po znacznie tańszych cenach niż fabryki amerykańskie. Faktycznie, fabrykanci niemieccy, tracąc na transakcjach, ale robiać to celowo, bo chodzi im o wpaśnięcie się w samo serce rynku amerykańskiego.

Zabawne w tym wypadku jest to, że przemyślowi niemieccy, którzy starają się wytworzyć konkurencję przemysłowy stalowemu w Stanach, czynią to faktycznie za pieniądze amerykańskie. Pożyli oni bowiem od Ameryki setki milionów dolarów. Inaczej mówiąc, Niemcy mają system Dawesa i kredyt amerykańskie na to, żeby swoją tańszą produkcją bić Amerykanów na ich własnym rynku.

Sytuacja jest przeto bardzo interesująca. Z jednej strony Anglia i Stany Zjednoczone pomagają Niemcom w przeprowadzeniu planu Dawesa, a bō w ten sposób jedynie można wyciągnąć od tych ostatnich odszkodowania wojenne, zaś z drugiej strony zdawać sobie sprawę, że odbudowują przemysł niemiecki, tworząc dla siebie niebezpiecznego konkurenta. A to dopiero początek. Komplikacje są zatem nie naprawdę dopiero wtedy, gdy za parę lat plan Dawesa wejdzie całkowicie w życie i

raty niemieckie w spłaceniu odszkodowań będą wyższe.

Ma rację Anglia, że dzisiaj już na alarm uderza. Zaś niezadługo, powonnie będzie musiała stawić czoło konkurencji niemieckiej, za jej własne rosnące pieniądze, Ameryka.

KLĘSKA FASZYZMU W GRECH

Faszyzm, po krótkim i niefortunnym wstępie skończył w Grecji swoją karierę.

Pogromca faszyzystowskiej dyktatury Panglosa gen. Kondylias na stanowisko prezydenta republiki greckiej, piastowane przedtem przez samego dyktatora, powołał sędziwego, już mającego poza sobą wybitną rolę w ostatnich latach dziejów Grecji admirała Pawła Konduriotisa.

Admirał - prezydent jest wnukiem bohatera pierwszych walk o niepodległość nowej Grecji w r. 1821. Wtedy Jerzy Konduriotis był przez czas krótki pierwszym szefem świeżo stworzonego narodowego państwa na terytoriach wielkiej Hellady.

Wnuk jego, urodzony w r. 1855 na wyspie Hydra, odznaczył się już świetnie w r. 1897 w ówczesnej wojnie grecko-tureckiej.

W czasie wielkiej wojny bałkańskiej 1912 roku, jako kontradmirał, ocenił lasy armii greckiej i w znacznym stopniu przyczynił się do ogólnego zwycięstwa, nie dopuszczając do przetransportowania sił tureckich z Azji Mniejszej na półwysp bałkański. Podczas wojny światowej wypowiedział się odrazu kategorycznie za Ententą. Dnia 18 października 1916 roku wkroczył do Salonik wraz z Venizelosem i wkrótce wraz z nim i Danglsem stworzył rząd prowizoryczny przeciw królom Konstantemu.

W roku 1920 był pierwszym regentem Grecji po śmierci króla Aleksandra. Po raz drugi był regentem po wymaganu króla Jerzego II dnia 18 grudnia 1923 roku. Gdy proklamowanie republiki w roku 1924 doprowadziło w Narodowym Zgromadzeniu do gorszącego i katastrofalnego rozpętania partynictwa i politykierstwa admirał Konduriotis nawspół z tym samym gen. Kondylisem, który teraz powołuje go na najwyższe stanowisko w państwie, poprosił uwziął rząd Michalakopulosa. Prezydenturę wtedy piastował krótko, bo tylko przez dwa miesiące. Ten sam Pangalos, który obecnie zalecał skończyć swą rolę greckiego Primo de Riveri, występował wówczas jako obrońca jak najdalej idącego parlamentaryzmu i po krótkiej walce zatrufił nad Kondurotisem i Kondylisem.

„KAMIEŃ WĘGIELNY”

„Kurier Polski” w Milwaukee, omawiając sprawy wychodźstwa, stara się „wyznaczyć środki i sposoby do poprawy stosunków i utrzymania polskości.

W jednym z ostatnich artykułów tego pisma, czytamy: „Lecz nie wystarczy w obecnym położeniu samo „wyznanie wiary polsko - narodowej” w słowach: „Za dobro, „postąpił” — w za-niebudni.

Czynów to potrzeba. Potrzeba pracy rozumnej, celowej, odpowiednio zorganizowanej. Potrzeba planu i wykonania tegoż z całą su-miennością w najdrobniejszych szczegółach, a nie tramtadraterji, blagi i dytetycznego partactwa.

„Nie czas i miejsce tu wytykać niedomaganie i śmieśnotę różnym polskim organizacjom, które powstały na błędem założeniu, lub zupełnie chybując cel, dia którego zostały założone, albo też wreszcie mające u czoła ludzi niekwalifikujących się do spełnienia zadań wypisanych w szumnych tytułach organizacji. Zresztą krytyków i burzyliści ma emigracja w obfitości. Mają oni także swoje znaczenie.

Budować nam trzeba od fundamentów z tych „człek polskiego materiału ludzkiego” jaki pozostał po lekomyślnym, a częściej jeszcze czemyślnym „skłanianiem polskości dusza mi w ciągu dziesiątek lat. Tyśacie ich wmurowano na wieki w świątynie obcych bógów i i da Polski przepady na zawsze... skłania-nia.

„Nie trzeba jednak tracić nadziei, że już za-późno. „Nigdy nie jest spóźniona droga do dobrych obyczajów.”

Przeciwie. Gdy po tylu smutnych doświadczeniach, rozglądniemy się po rozrocznym i poręczonym jako bezwartościowym polskim materiale budowlanym, może właśnie te-raz znajdziemy „Kamień, który odrzucili budujący, a który stał się kamieniem węgielnym.”

Trzeba czynić... Trzeba pracy... Trzeba planu... Trzeba budować wychodźczo od fundamentów... Ano to niewiele. Szkoła, że „Kurier”, jak i wiele innych pism, które łamią ręce i pióra z rozpaczą nad wychodźstwem, nie mają nic w rodzaju po powiedzenia jego stwierdzenie dawno znanych rzeczy o tem co nam potrzebne. Gdzie plan? Gdzie ten „kamień węgielny” na który jak widać „Kurier” całe swoje nadzieje pokłada?

Niechże naterazcie zamiast sentymentalnych żali i poetycznych artykułów, autorzy zaczęli mniej bawić się w literaturę, a więcej mówić o rzeczywistości i konkretnych sposobach do podjęcia pracy.

MAŁE RZECZY

Organ papieski, Osservatore Romano, powonnie wziął do serca „nieustającą adorację”, jaką amatorów obrazów ruchoomych oczarowały za życia wielkiego amanta kinematograficznego, zmarłego niedawno Budolla Valentini a która i po śmierci nie przestała zgromadzać tłumów niewieścich przy jego trumnie, z której też urządzono na Broadway'u swego rodzaju — przedstawienie, zbyt już jaskrawie świadczące o bezwzględności (delikatnie mówiąc) żądań, celów i środków Reklamy (przez wielkie R.) współczesnej. Nie wspaniale były stare żrędy, Osservatore Romano, gdy twierdzi, że zmarły Valentino zrozumiał na tłu śmierci, że życie jest czymś więcej niż romans. „Ten świat na sceny romantycznej — jest krajem — pisze O. R. — jest jaskrawym symptomem upadku moralności i cel obywatelskich.

Trochę może i za ostro reprimanda, gdy się zwąży, że chociaż nigdy przecież czi dla zmarłych nie potępiał, wywieszył wypadki, gdy zmarły był heretyk i mogły wchodzić w grę jakieś „względnie konkurencyjne”. Ale Valentino heretykiem nie był i umarł przynajmniej, jak to mo organ wyciągnąć, przyznaje. Skąd więc zgorszenie. Chyba sążniste, że kinematograf jako potężny niewątpliwie siwek poganiżmu (czyż nie jest poganiżm w swych założeńach-pomimo wszelkiej idealistycznej obszerności uprawiany w nim kult obywat.) stał się z punktu widzenia kościoła instytucją szkodliwą i nawet niebezpieczną. Inaczej nie można wytłumaczyć sobie tak poważnego rozdzierania szat kapłańskich nad „wisłiskiem” tak blachem jak roznudach — przez reklamę za powszechny nad tłum młodego, ładnego, sympatycznego aktora.

Każerem i jego cesarską mości jest jeszcze Wilhelm na państwo, na różnych listach członkowskich, w odczytach monarchistów, rozruchanych z wysoko la-tających „atropinów” i t. d. aże gdy idzie o zapalenie rękodu, to woli by go uważano za zwykłego i nawet skąpego „oberwale”. Niedawno sprowadził do Doorn z Dreza specjalistę od detektów mowy, gdyż pasierb jego, synek księżniczki Herminy z pierwszego, małżeństwa mocno się zacina na dźwiękach tak ważnych w życiu jak d, p i s. Specjalista przyjechała i jak ręką odjął chłopcun ten nieprzyjemny ambasador. Wilhelm umożliwił się, że zapłaci jej za to 600 dolarów, ale teraz nie chce jej dać nawet dwunastu. Wywiąt sąd spór, który ma rozstrzygnąć się w Dreźnie w końcu września. Sądy w Niemczech bardzo są laskawe na eks-kajzera, więc pewno i w tym wypadku użył pretensje ortolodzyki czy ortepiasty jak nie uzasadnione. Gdoby to jeszcze o samogolicko, ale dwieście dolarów za dupę. Zaś Polśkie to już stanowczo za dużo. Za D. to jeszcze, ale za p — to już zdzierstwo bez granic.

„Mieszkanie i utrzymanie za 785 centów tygodniowo.”

Tak ogłaszają się funkcjonujący w I owdzie w New Yorku leżenie pensjonaty. Ponęte tej oferty zmniejsza nieco fakt, że nie każdy jest tam przyjmowany i że na by, korzystać z tak taniej ubikacji i tak taniej kuchni trzeba być papugą lub kanarkiem.

Patrznie krzywym okiem na amerykańską nawet prohibicję przez rząd angielski jest najzupełniej uzasadnione. Z cel i akcją na trunki wysokocie osiągnął on w tym roku — tylko pro-się nie przestraszyć! — sto czterdzieści miliońdów funtów szterlingów. Osiemdziesiąt dwa miliony funtów dają miliony dolarów, osiem miliońdów funtów to osiem miliońdów dolarów. Imponując przedstawia się produkcja piwa w Anglii: 24,871, 187 bczek w ciągu roku.

W Meksyku w stanie Guanajuato funkcjonują jednocześnie dwie legislatury stanowe, z których jedna „zasłada” w zwykłej sali obrad, druga zaś w gmachu więzienia stanowego, dokąd chłozki legistatury numer pierwszy wszadzili członków legislatury numer drugi. Numeracja ta zresztą w przewidzianym siedzą-czym w kożie jest odwrót. Dowożą oni że ustawodawcy budującej na wolności są uzurpatorami i nie przestają uchwalać nowych praw i statutow w tymczasowym odosobnieniu w „ogrodzonym” Naturalnie opublikowanie tych ustaw będzie mogło dopiero wówczas nastąpić, gdy wiewo ciało poselskie znajdzie się na wolności, zaś tamto, korzystające dotąd z dobrodzieństwa nietykalności poselskiej: pójdzie do kozy. A może to i do bry sposobu mieć taki sejm zapamiętany, przechowywany w więzieniu, jak w szpitalu?

Wyspy Bogosława, wane inaczej Jack-in-the-Box, a znajdujące się w Aleucim archipelagu po dłuższej separacji, w jakiej trwały skutkiem wybuchów wulkanicznych, znowu wstąpiły w ścisły związek pod wpływem zmian wulkanicznych na dnie morza. Sam już fakt, że wyspy te znowu dają się i znowu wracają do siebie, jak nieprzyjemny, bankier no wojorski z bankierowa, nie świadczą o tem by dawana im przez geografów nazwa wysp brajniczych siostroszanych była trafną. Nie-trafna jest również nazwa „wysp Bogosława”, gdyż bogosław, to to samo co teolog, teologia zaś z trudnym tytko daje się pogodzić z wulkanicznymi wybuchami wzajemnych skłonności, choćby tylko pomiędzy wspani.

Wład. Zieliński.

POLACY Z DALEKIEGO WSCHODU U PREZDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Rozrucheni po różnych państwach ziemskiego globu Polacy, zwracając się w sprawach ogólnego interesu narodowego do marszera, szukając u jej reprezentantów porady, opieki i pomocy.

Ostatnio zgłosili się do Prezydenta Melekickiego przedstawiciele Polaków z dalekiej Mandzurji. Była to delegacja instytucji kulturalno - oświatowych polskich w Mandzurji.

Delegacja przedstawiała opiekunów las tych instytucji, zwłaszcza polskiego gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza i stow. „Gospo-da Polska” w Charbinie.

Prezydent przyjął delegację bardzo przychylnie oraz za-ew-

nił, że kolonja polska w Mandzurji może liczyć na pomoc rządową, zwłaszcza, że stosunki gospodar-cze ustawicznie się u nas poprawiają.

Delegat złożył na ręce Prezydenta memoriał motywujący konieczność udzielenia pomocy rządowej oddlegiej placówce polskiej w Dalekim Wschodzie, zwłaszcza, że za jej pośrednictwem o-zywicie się mogą nasze stosunki handlowe z Chinami, które są ogromnym rynkiem zbytu.

Prezydent przyrzekł rozpatrzyć memoriał i delegacji pozwolić zwrócić się do szefa kancelarii cywilnej, celem zainicjowania sprawy w szczególności.

„MAJESTATY” W SZLAFROKU

Słynny funkcjonariusz policji paryskiej Paoli, ochraniający przez ćwierć wieku, wszystkich prawie władców świata, trocnie w trakcie tego okresu zwiędział Francję, wydał naderzwyczajnie cenne pamflety ze swej rękodziejnej, niebezpiecznej a naderzwyczajnie odpowiedzialnej służby. Gwarantowanie niejako nietykalności ukoronowanej głowy w szalono zaniecie Paryża, to zadanie, wymagające blawiskawej orjentacji, fenomenalnej pamięci, niesłychanej znajomości terenu i stosunków — i wielu innych wal-skości, których suma niezmiernie rzadko dana jest pojedynczemu człowiekowi.

„Jest to wzór urzędnika, wyrażający o nim Feliks Faure, dziękując niemu monarchom za nabierają-ają przekonania do rządów republikańskich.”

Jako miana tego, jak wywiązu-ją się Paoli ze swego trudnego zadania, służy chociażby nieprawdopodobnie wielka kolekcja zagranicznych orderów, złożona z 42 sztuk, której Paoli był posiadaczem. Zaden najwzyszy dygnitarz nie może się pościć taką ilością odznaczeń. Prócz tego, gdyby Paolenn przyszła do głowy fantazja, mogłoby się ukazać, mając krawat przekrojony drogowca szpilką, ofiarowaną przez Franciszka Jozefa, wspaniałym garbkiem od króla greckiego, przy czepionym do dewiatki, otrzymanej w prezencie od król. Wytymy. Nado podparłaby się wspaniałą laską, darem króla Szwecji, w kieszeni miałby papierosicno od cesarza Wszechrosji, z której papirosy mogłoby zapalać za palniczkę, otrzymaną od króla angielskiego, luskając przytem koszt tomyńn pierścieniem, podarowanym tu przez Szacha i t. d., i t. d.

„Ktoż jak widać, niekierupamił, którego jako władcem sześciu gólnych laski obdarzył go szacha Kambodży.

Jednym z wielu ciekawych szczegółów, charakterystycznych te niezwykłej osobistości, jest, że człowiek ten, ochraniający całe życie po większej części rękami swego własnego, nie nosił przy sobie żadnej broni.

Podczas dwudziestopięcioletniego okresu urzędowania Paolego „przeszło przez jego ręce” nie mniej niż więcej jak 15 cesarzy i królów, a cesarzowych i królów oraz niezliczona ilość księżyczek, książek i królików egzoty-cznych. Z liczej tej galerii, nie było bardzo szczerze namalowa-nej przez Paolego, wybrześmy na razie tak charakterystyczną z różnych względów postać króla Leopolda belgijskiego, tego na wskros morderca suwerena.

Był to pod każdym względem panujacy, który niczem prawie nie przypominał żadnego ze swych ukoronowanych towarzyszy. Król-podrodnik, jak go nazywa Paoli, prawie że nie znał swu; wiecznie czynny i ruchliwy, zaobserbowany tysiącem kombinacji finansowych i interesów, wyciekający politycy, zbijał osobisty majątek, nie był mianem, a jednak i Belgii, która mu za-tem pierze, wzdorczyca dziwniejszy swówi dośrodek. Asystowało mu w zdobywie kilku oficerów adiutantów, którym dyktował listy, wyciągi, polecał sprowadzanie referatów, konspektów, zbieranie naj różnorodniejszych danych i t. p.

Nici całkowitej polityki rządzonego przez siebie kraju trzymał sam, nie pozwalając ich ani na chwilę z rąk.

Mo ministerowie to głupcy i osły, uważał — lecz mógł oni pozwolić sobie na ten luksus, bo niają kogoś, kto za nich myśli.

Cynik, sceptyk, kpiarz i wytra wny filut potrafił wspaniale znać lepiej wyście z każdej niewygodnej dla siebie sytuacji. Gdy pa-ryskie pisenka brukowe, kabare-ty i różnego rodzaju świstki uloi nie poczęły go już zbyt zjadliwie wysmiewać z powodu jego liczy-nych eskapad młosnych, on z uśmiechem dobroliwym wospczku cię wskazywał na swoją karyka-urę.

„JEDYNO DO POLSKI?”
Wydawca książek drogi
Słoneczna ul. 100-101
„PARIS” i „FRANCE”
i zapewniamy, że
i przejmujemy
do polskiego portu (długo
długo) w tym celu. Baza
odciska na drugi i jednako
w Wami światła, wydawa
podkładami) a kopia są między-
Do Gdyni:
„FRANCE” 106.00 — „PARIS” 8100
Do Włocławka i powrotem:
„FRANCE” 8100 — „PARIS” 10600
Sprawdźcie się w naszym
o nasze oddziału do Polski.

Trench Line
19 State Street, New York
AGENCI WARSZAWIE

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

„WHITE STAR LINE”
1 Broadway, New York

ture, umieszczoną w jakimś dzien-
niku humorystycznym i mówił:
— Znowu ośmieszają tego bie-
dnego Mabile'a! Doprawdy jest
on do mnie szalenie podobny.
Gdyż rzeczywistości niejaki Ma-
bile mieszkał w Paryżu był nie-
jako jego sobowrotorem.
Zadaje się, że nawet sam Paoli
dał się wciągnąć na kawal przez
tego ukoronowanego spryciara.
Odpiera on bowiem stanowczo
powszechnie znane twierdzenie,
jakoby popularnego króla „Cleo-
polda” łączyli bliższe stosunki
ze słynną tancerką Cleo de Me-
raude. Gruntownie to nie mniama-
na fakcie, iż Leopold po 10
latach od czasu pojawienia się
tej wersji, będąc na przedstawie
niu balietowemu zdał przedtem
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dziwnie i słabo-
ści. Dostarczone nam dzien-
niki musiały być poprzednio pra-
nie balietowemu przedstawił
wianit mu tej uroczej baleriny.
Był to jednak raczej jeszcze je-
den z jego częstych kawalów, no-
szących znane miano „z lupia
frant”.
Ten trzęsły i praktyczny czło-
wiek, ten bogacz; wyciągający
grozaki ze zniszczonej portmo-
nety i targujący się z bukiastami,
mił ulicznymi przywie książkami,
mił jednak swoje dzi

